

פקדושת לוי

מתיקות הפרשה

פנינים ~ סיפורים ~ תשובות

גליזון מס' 67

פרשת דברים ~ חזון

הפטרה: "חזון ישעיהו"

ירושלים	תל אביב	באר שבע	הומנים לפי לוח
הדלקת נרות: 07:00	07:15	07:18	
יציאת שבת: 08:14	08:16	08:14	"עיתים לביתה"

וזארט לשולחן שבת

מתורתו של רבינו הקדוש סגורם של ישראל

רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זע"א

מה טוב בגלות?

אחד מהפסוקים במגילת איכה אשר מתאר לנו את עומק הגלות בה אנו נמצאים הוא הפסוק "דב אורב הוא לי ארי במסתרים".

אולם הרב הקדוש רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זע"א ביאר את הפסוק באופן אחר.

הרי ידוע לנו שאין רע יורד מהשמים ואין דבר רע בעולם, אם כן האך נחרב בית המקדש ובני ישראל גלו מעל שולחן אביהם? האם אפשר לומר על חורבן בית המקדש שהיה מקור הברכה צינור השפע של ישראל ושל העולם כולו, שדבר זה איננו רע?

אלא באמת אין הקדוש ברוך הוא עושה רע לבניו כלל וכלל, וגם מחורבן בית המקדש ושגלו ישראל מעל שולחן אביהם גם מזה יהיה טוב לישראל.

כי הרי לאחר הגלות המרה הזו הקדוש ברוך הוא ירחם על בניו יותר ויותר, ויבנה לנו את בית המקדש השלישי ביתר שאת וביתר עוז, הודו והדרו של בית המקדש יהיה לאין ארוך יותר משני הבתי מקדשות שהיו, רחמיו של ה' על בניו, והניסים והנפלאות שיקרו לנו בזמן הגאולה הם מראים את אהבת ה' לישראל.

וא"כ נמצא שכל הגאולה כולה היא כדי שאנו נתגדל עוד יותר ושיבנה לנו בית המקדש השלישי שהוא הגדול מכולם א"כ נמצא שגם הגלות הזו היא טובה לנו.

ועל זה אמר הכתוב "דב אורב הוא לי" מבחון הגלות נראית כמו דב שמסמל את

הדין, את הצער את היגון. אולם "ארי במסתרים" אריה רומז על מידת החסד, ובנסתר גם הגלות הזו היא חסד, היא חסד לעם ישראל, כי אז ימלא שחוק פינו ולשונו רינה. לעתיד לבוא כשנראה בבנין בית המקדש ובירושלים השלימה אז נבין שכל הגלות הייתה לטובתנו ובשבילנו.

גם במגילת איכה אנו מוצאים פסוקי נחמה על בנין בית המקדש ומשיח בן דוד, שאז יתגלה לנו הסיפור האמיתי, אז נראה את יד ה' שמכוונת הכל, ונבין שאין דבר רע יורד מן השמים והכל מאיתו יתברך.

אם נחזיר זאת לליבנו עתה ונבין עצמינו לבית המקדש ודאי נזכה לראות בביאת גואל ויקים "ובא לציון גואל" אמן ואמן.

פניני האור החיים הקדוש

"וגם בי התאנף ה' בגללכם לאמר גם אתה לא תבוא שם".

מקשה האור החיים הקדוש והרי לא מצינו שהקב"ה העניש או כעס על משה רבינו על עוון המרגלים, מדוע אמר כך משה לישראל?

אומר האור החיים הקדוש דברים נוראים אותו לילה שהמרגלים חזרו מארץ ישראל וספרו לעם ישראל את הדברים הרעים על הארץ, אותו לילה שבכו ישראל בכיה לחינם, אותו לילה שהקב"ה אמר להם אתם בכיתם בכיה לחינם ואני קובע לכם בכיה לדורות, זה הלילה היה ליל תשעה באב. זה הלילה שבית מקדשינו ותפארתנו נחרב בו.

שם נגזרה הגזירה שמושה רבינו לא יכנס לארץ, והוא לא יבנה את בית המקדש ובית המקדש יחורב. כי אם משה רבינו היה נכנס לארץ ישראל הוא היה בונה את בית המקדש, ואם הוא היה בונה את בית המקדש הוא לא היה נחרב.

ואם תאמר מקשה האור החיים והרי ידוע שהיתה צריכה להיות כליה על ישראל ר"ל, וה' השליך חמתו על עצים ואבנים, אז אם משה היה נכנס לארץ ישראל בית המקדש לא יכל להיחרב, וא"כ היתה ח"ו נגזרה כליה על ישראל.

אומר האור החיים משה אומר לישראל, אם אני הייתי נכנס ישראל לא היו חוטאים! ובמרגלים בגלל עוונם, גברה היד הרשעה על ישראל וידע ה' שבני ישראל יחטאו! ובית המקדש יצטרך להיחרב כדי לכפר על ישראל, לכן בגזירת המרגלים נגזרה הגזירה על משה שהוא לא יכנס לארץ ישראל, ובית המקדש יוכל להיחרב כדי לכפר על ישראל.

חורבן בית המקדש (מדרש אנגדה)

נפלאות המדרש

תנו רבנן שבעה עבירות עשו ביום אחד הרגו כהן, נביא, דיין, ושפכו דם נקי, וחללו את השם, וטמאו את העזרה, ויום שבת ויום כפורים היה, וכיון [בגלל] שעלה נבזראדן התחיל דמו של זכריה רותח.

אמר להם מה טיבו של דם זה שהוא רותח, אמרו דם פרים [ואילים] וכבשים שהיינו מקריבין על גבי המזבח, מיד אמר להם אף היום עשו כן במקום אחר, מיד הביאו ושחטו והדם לא לא נתגדד, אמר להם אמרו לי האמת ואם לא, היום לא אשאיר מכם אדם, ענו קצתם לקצתם, ואמרו כי הקדוש ברוך הוא תובע עלבון זכריה ודמו ממנו, שהיה מתנבא עלינו ולא שמענו לו והרגנוהו, והוא דיין ונביא וכהן.

מיד נשל נבזראדן שמונים אלף פרחי כהונה והרגן עליו, עד שהגיע הדמים לקברו של זכריה, שנאמר: פרצו ודמים בדמים נגעו. ועדיין הדם רותח בה שעתא נזף ביה [בדם של זכריה] נבזראדן ואמר ליה אתה מבקש שאהרוג את האומה הזאת עליך, באותה שעה נתמלא הקדוש ברוך הוא רחמים ואמר ומה אם זה רשע ואכזר ועובד פסל נתמלא רחמים על בני, אני שכתוב בי אל רחום וחנון וגו'. על אחת כמה וכמה, ורמז לדם ונבלע במקומו,

לעילוי נשמת רוזת זהרא בת תמו ע"ה

לעילוי נשמת שמואל בן מסעודה

לעילוי נשמת יעקב בן אסתר ז"ל

הייתי בדאצ'ה

לאחר הסתלקותו כשהוא שלם ללא רבב. כך המשיכו מידי יום ילדי העיירה לדלות סיפורים ומעשיות מזוג הזקנים מימות הראשונים והאחרונים, התנאים והאמוראים. הגדיל לעשות יענק'ל שסיפר ברוב דרמה לילדים הרבים שצבאו על פינתו שהוא בעצמו היה השכן ששאל את רחל – אשת רבי עקיבא מדוע בעלה הגדול איננו חוזר הביתה...

יום אחד שאל אחד הילדים את זלמן הקשיש אם הוא זוכר את בית המקדש. ענינו של הקשיש נתמלאו דמעות, הוא תיאר בפאתוס רב את עבודת הכהנים ואת שירת הלויים. הוא האריך לתאר להם את הכהן הגדול ביום הכיפורים ואת האווירה הנוראה ששררה שם.

למחרת פנו הילדים דווקא ליענק'ל, אם זלמן הלך על בית המקדש מיענק'ל אולי נשמע על החורבן... הם שאלו אותו היכן הוא היה בשעת החורבן, יענק'ל קימט את מצחו והקדיד את פניו. 'נדמה לי שזה היה עוד לפני שנולדתי, אינני זוכר את חורבן הבית'. לכו לזלמן שהוא עוד מבוגר ממני, הוא בוודאי יזכור...

פנו הילדים בדבוקה אחת וסרו לפינתו של זלמן, הם ביקשו ממנו אולי יוכל לספר להם מעט סיפורים מרתקים כהרגלו מתקופת חורבן בית המקדש. להפתעתם זלמן קימט אף הוא את מצחו ולא הצליח להיזכר. הלא אתמול תיארנו לנו בפרוטרוט את עבודת הכהנים ואת שירת הלויים, וודאי שהיית שם, שאלו הילדים, אם כן איך אינך זוכר אירוע כל כך משמעותי כמו חורבן בית מקדשנו ותפארתנו? זו באמת שאלה טובה, ענה זלמן. את בית המקדש אני זוכר היטב, אני מנסה להיזכר היכן היית אם כן בזמן חורבן הבית. או... כן... חורבן הבית הלא היה באמצע חודשי הקיץ הלוחטים, וודאי שאני זוכר! לא הייתי אז בירושלים, הייתי אז בדאצ'ה... ופני אותו יהודי חפו מבושה.

אנו נכנסים משבוע הבא לשבעה דנחמותא, שבועות גדולים מאד בהם קודשא בריך הוא מנחם את ילדיו על השבר הנורא שפקד אותם בעונותיהם.

אנו גם נכנסים לימי בין הזמנים שאין ספק שהם הכרחיים אחרי קיץ של עמל התורה ולפני אלול והימים הנוראים הממששים ובאים. אבל אסור לנו לשכוח!! שבעה שבועות לוקח להתנחם מיום נורא כמו שיהיה לנו השבוע [אם לא יבנה בית המקדש ח"ו], גם בדאצ'ה גם בנופש צריכים לקחת את הימים האלו, הכמיהה וההשתוקקות לקרבת ה' שמונחים במשמעות האבלות על החורבן אמורים ללוות אותנו בדיוק כמו שאנו מבינים שהשמחה של סוכות או קבלת התורה של שבועות אמורים ללוות אותנו לכל השנה. נוכה כולנו לראות את התגשמות הפסוק מהפסוק השבוע "כרועה עדורו ירעה ובזורעו יקבץ תלאים" בב"א

שנות קום המדינה, הארץ רועשת ורוגשת בפרשיית עולי תימן, ראשי המדינה דאז חשבו להעביר את העולים על דתם ולהפכם ל'ישראלים' ועשו פעולות שונות ורבות לשם כך, היהדות החרדית יצאה אז למאבק עיקש בראשותם של מרנן הרב מבריסק והחזו"א זללה"ה. זו הייתה תקופה סוערת במיוחד שנעצה ללב כל מי שיראת ה'

שוכנת בו. כאמור, את המערכה ניהלו גדולי ישראל עצמם כשהם מעורבים בפרטי הפרטים של כל הפעולות שנעשו. הוראות ברורות יצאו מעל שולחנם כמעט מידי יום ואסיפות התייעצות ועדכון נערכו בביתם בצורה קבועה. מי שעסק אז בפעולות הכבירות היו גם הם אנשי צורה וגדולים כמו הגה"צ רבי יעקב גלינסקי, ורבי שלום שברדון, ועוד. ביום מן הימים פגש מרן הגרי"ז זצוק"ל יהודי מסויים שהיה אז בעמדת מפתח כלשהי ודעתו של הרב מבריסק הייתה שהוא היה יכול לפעול בנושא לטובה, אותו אחד מסיבותיו לא רצה לעסוק בעניין ולרב מבריסק הייתה ביקורת על כך. הוא שאל את אותו יהודי מדוע הוא לא פועל ועושה למען העניין החשוב כל כך. אותו אחד שמפאת יראת הכבוד שהייתה לו מהגרי"ז לא אבה לומר לו את הסיבה האמיתית לכך שהוא לא מעוניין או לא יכול להתערב, הצטדק בטענה שהוא לא יכול לעשות כלום כיוון שבחודשים האלו הוא נמצא מידי שנה בדאצ'ה באחת מערי אירופה. בתגובה ביקש ממנו הבריסק'ער רוב לשמוע מעשה שהיה בעיירה בריסק בשנים קדמוניות. בבריסק דרו אז שני יהודים קשישים עד מאד, לאחד קראו יענק'ל ולשני זלמן, הם ככל הנראה לא היו מהמתמידים הגדולים ולכן עיקר עיסוקם בשנים אלו היה בסיפורים. הם היו יושבים כל אחד בקרן רחוב אחרת וילדי העיירה היו נאספים סביבם ושומעים מהם אגדות שונות וסיפורים מרתקים מימים עברו. עם הסיפורים בא התיאבון... כשהבינו השניים שגילם ויכולת הסיפור שלהם מקנים להם מעמד מיוחד, החלו השניים להתחרות ביניהם גם על כושר ההמצאה והדמיון... לילדי בריסק זו הייתה חוויה... יענק'ל, האם אתה זוכר את הגאון מוילנא? שאל אחד הילדים? בוודאי, הייתה התשובה. שמעתי ממנו שיעורים כסדר בקלויז הגדול של ווילנא... וכאן היו מגיעים צרור מעשיות שכנראה רק היו יכולים להיות על הגר"א ותלמידיו. זלמן, האם אתה יכול לספר לנו משהו מהמהר"ם מרוטנבורג? מה השאלה, ענה זלמן. הלא בעצמי השתתפתי במאמצים לשחררו מהכלא, הייתי מאלו שראו את גופו הקדוש לאחר שחרורו שנים

הלכה למעשה

דיני ערב תשעה באב שחל להיות בשבת

- בסעודה מפסקת מותר לו לאכול מה שירצה ומעלה על שולחנו אפילו כסעודת שלמה בשעתו.
- יש להיזהר לסיים סעודה שלישית קודם שקיעת החמה. ומותר לומר זמירות שבת גם בסעודה שלישית אולם לא יזמר לאחר השקיעה.
- מיד לאחר השקיעה בבין השמשות יחלוץ נעלי עור שעליו. ויחלוץ באופן שלא ייראה שחולץ מחמת התענית.
- בגדי שבת אין צריך לחלוץ אלא ימתין עד אחר צאת הכוכבים.
- אסור להימנע מלאכול בשר בשבת זו והעושה כן עובר על בידו.

דרך ישרה

"כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה"

כל ישראל ללא יוצא מן הכלל מתפללים ג' פעמים ביום ומבקשים לראות בבניין משיח צדקנו במהרה בימינו, אנו מתפללים "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", "ולירושלים עירך ברחמים תשוב", אנו מזכירים אינספור פעמים את משיח בן דוד ובנין בית המקדש.

אולם אומרים לנו חז"ל "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה", האם אדם יכול להתפלל, ללמוד תורה, להיות צדיק, האם אפשרי שאם לא יתאבל על ירושלים לא יראה בשמחתה? אדם שהלך כל חייו בתמימות עם ה' ובתורתו, אולם לא התאבל על ירושלים לא יזכה ויראה בשמחתה?

ועוד תמוה נוסח הדברים "זוכה" ורואה בשמחתה. זוכה משמע שזכה ממה שלא מגיע לו?

אלא נראה לפרש את דברי חז"ל על דרך הדרש "כל" כל אדם המתאבל על ירושלים מי שזוכר את ירושלים גם בזמנים השמחים שהוא חווה במהלך חייו ומתאבל עליה ומצטער בצער השכינה שהיא בגלות, על צער ישראל שגלו משולחן אביהם, מי שלא נותן מנוח לנפשו כל זמן שכיסא של ה' איננו שלם, שבת המקדש לא בנוי, אפילו שלא מגיע לו מן הדין לראות בבנין בית המקדש, "זוכה" ורואה בשמחתה. זוכה אפילו שלא מגיע לו מן הדין כיוון שהתאבל והצטער בצער השכינה זוכה ורואה בשמחתה.

ואם כך הבטיחנו חז"ל ודאי גם בדור כמו שלנו אם נתאבל על ירושלים באמת ונבין ונרגיש ונתאבל על השכינה הקדושה ועל ירושלים המוחללת, נזכה במהרה בימינו לראות בשמחתה.

לזכות

חיים ברוך בן שרה פעשא הי"ו

וברכה והצלחה בכל העניינים

לרפואה שלימה ולבריאות איתנה

מקור
השרכה

תשמישי קדושה ויודאיקה

לשכת הגהה סת"מ מהדריין

בדיקה ושיפוץ תפילין מהיום להיום - בדיקת מזוזות

- מכירת תפילין מזוזות מגילות ועוד

דוד ילין 22 ירושלים

052-7660111

להקדשת העלון לעילוי נשמה/לרפואה/להצלחה/

ליוזוג הגון וכן להפצת העלון

053-3129480

לרשימת תפוצה במייל: yhw2618@gmail.com